

47813 VII, C. 10. VII, C. 10. 7
ausgegeben 9. Jan. 1869.
Zoo st. 7. ja
witten.
Mloski Brencelj!

BRENCELJ

Inserati se jemljejo
zastonj.

v novo-uradni obleki.

Velja celo leto
10 kr.

Izhaja, kedar zahaja leto.

Rokopisev ne potrebuje in ne daje nazaj, anonimnih naznanil ne sprejema.

Odgovorni urednik: Slovenski duh.

DRŽAVNA
LICEJSKA KNJIŽNICA
v LJUBLJANI

Bralcem.

Dosedaj izhajal je „Brencelj“ le v prosti humoristični obleki; v ožjem krogu svojih poslušalcev se je čital. Ta tiha in obskurna ekzistencija ni mu vseč, tedaj se oglasi danes prvič na oficijelnem odru in poskuša, nar važniša vprašanja rešiti a lá „Laibacher Zeitung.“ Člane ima vse izvirne, feljton je pisan s slavno znanim peresom in novice izvé po nalašč najetih zanesljivih pisateljih.

Ker je list jako razširjen, pripraven je posebno za inserate, tedaj se priporoča sam častitemu občinstvu.

Brencelj.

Uradni del.

Občno spoštovani učitelj naše realke, gospod R. Pisker, je izvoljen minister nauka v Hongkongu.

Sloveči zdravnik tukajšne bolnišnice, gospod F. Käsmacher, je poklican za profesorja v prvo porodnišnico na Japanskim.

Gospod profesor gimnazije, A. Heurich, se poda v Peking, kjer bo abecedni učitelj on-dotnih šol za majhne otroke.

Gospod profesor gimnazije I. Häng, bo bóje izvoljen za nacionalnega krojača; drugi pravijo, da bo postal policijski komisar v Ljubljani.

Neuradni del.

Vojska ali mir?

To vprašanje si predlaga vsak, kdor pozna ali ne pozna politično obnebje. Vnovič so se razširile tako nemirne novice, in ostrašile marsikoga, da je dolžnost naša, to stvar pokazati v pravi obleki.

Mi poznamo politično obnebje, če tudi večidel po Brockhausevem leksiku, tedaj zamoremo v tem obziru govoriti razzodljivo besedo.

Kako neki more to vprašanje ostrašiti? Vsak človek s količko daljem pogledom in bistrejšem

umom ga reši, in ne le to, timveč vé že tudi izid vojske. Tu vam podamo prav jasno primeró. Ako se sprimeta A in B, mogoče je le dvojno, namreč da bo zmagal A, in B bo tepen, ali pa se bo zgodilo narobe. To je dovolj jasno in čuditi se moramo, da si še kdo ubija glavo s to malenkostjo.

Morda nam kdo zavrne, da si je to mislil; a kdo bo zmagal, A ali B? Tudi na to vprašanje smo pripravljani. Ako je A močnej od B, bo zmagal A, ako ne, bo našeškan. Menimo, da nihče ne dvomi zastran resnice te reči.

Vojska ali mir? Zakaj besedica „ali“? Je li nemogoče, da bo vojska in mir? Nam se ne zdi to le nemogočno, timveč gotovo, kajti na večne čase se ne bosta ravsala A in B, ampak kedar bo zmagal A ali B, bo dal gotovo mir, ali ga bo moral dati, kar vidimo v zgodovini naše dežele. Mogoče je, da se vname potem zopet boj in tedaj se začne stvar od začetka, kakor uči stara pesem.

Eni pravijo, da se pripravlja A za boj, drugi trdijo to od B, tretji, da se bosta pogodila, in nekteri celó, da so vse to prazne čenče, ktere si izmišljujejo postopači in lačni dopisniki, da napolnijo sicer prazne liste. Kdo ima prav? Mi ne pri-trdimo ne tim, ne unim, vendar pa se nam dozdevajo izreki pomenljivi za Evropo, Nemčijo in — nas.

V tem obziru naj se čujejo nektere misli prav spoštljivih in dobro podučenih listov. Posebno srečno

misel ima dopisnik časnika P., ki odgovarja dopisniku R. med drugimi tako-le:

„Hitropis je naznanil nepričakovano novice, da so dobile grške barke pravico, nasajati ruske barve. Nam se ta reč ne zdi ravno pomenljiva, kajti ladje imele so že prej omenjeno pravico. In zakaj bi je ne imele? Znano je, da nosijo mornarji večidel obleko iz ruskega platna in kedar jo ope-rejo, nataknejo jo gotovo na jambore, da se posuši. Kdo jim sme to braniti? Mi ne najdemo v tej reči nikakoršnega političnega pomena. Saj je dovolj znano, da naš ženski spol nosi že davno francoske, angleške in druge barve in to ne jezi nikogar, ko moža, ki jih drago plača.“

Tako omenjeni dopisnik. Mi njegove misli ne moremo zavreči, kajti barve niso vselej nevarne. Vendar smo sklenili, da se ogibamo vsaki nevarnosti, v prihodnje ne nositi nobene barve, in rajši biti brez vsake, tudi politične barve, kakor prismo-diti si kožo.

S tem smo zavrnilo one, ki vohajo v vsakem grmu gada. Vendar se zavarujemo in protestiramo proti temu, da tečejo naše novice iz gotovega, neovrgljivega vira; marveč priobčimo svoje misli z

reservo in si prihranimo pravico, počakati novic iz dobro podučениh vladnih krogov. Le toliko si upamo reči že danes, da Avstriji ne protí nikakoršna nevarnost, dokler se ne prikaže kak sovražnik.

Politični ogled.

Frankobrod obrača danes na-se oči celega sveta. Novice od tam so jako nemirne. Pošlé so namreč čeva za sloveče klobase in bojí se vse, da Evropa glada ne pomré.

Iz Petrograda ne sliši se nič veselega, kajti v adventu so se pele le žalostne pesmi.

Laško je zelo nemirno zavoljo kratkega predpusta. Vse se pripravlja za karneval.

Na Dunaj je prišlo unidan veliko pušk. Ondotni nemci namerjajo namreč, razposlati emiserje, ki bi pobrali nemce po Avstriji raztresene v nemški „bund.“

Pruska dežela je zeló v zadregi. Bismarek se je tedaj obrnil do konstitucionelne družtva, da bi se zvezalo z njim. Ni dvomiti, da Prusko pridobi s tem moči, in je v stanu, protiti celi euro-pejski — pameti.

Feljton.

Ljubljanske čenče.

Strašno slabo vreme, kaj ne tetka! O, jaz sem vedel to že takrat, ke je jelo deževati. Jaz se nikdar ne zmotim. Ste li slišali o vojski, tetica? Vojska bo na vsaki način, slišal sem pogovor dveh čevljarskih dečkov, ki to vesta iz gotovega vira.

Apropos! Nov plajšč gospe L. je celem mestu všeč, le njenem možu ne. Kaj mislite, bo letos norni večer ali ne? O, zagotovim vam, tetka, da sem se zadnjič kolosalno amiziral na strelišču. Kolosalna ideja ta „Bürgerfest.“ Deset vrčkov pive sem pil med Dežmanovim govorom, kajti kedar on govori, se mi usta neprenehoma odpirajo. Ko je govoril profesor Pisker, sem zaspal in zbudil se še le v postelji. Od teh govorov je človek bolj pijan, ko od špirita. Glava me je bolela, menda od „Fort-schrittsgeist-a,“ s katerem je bilo vse zakajeno.

O zadnjem trgu, tetka, vidilo se je v našem mestu veliko volov. Konstitucionelno družtvo imelo je jako viharno sejo. Sliši se, da bo vlada pri sostav-ljenji novega ministerstva segla po glavah tega družtva, ktero jih že jako veliko šteje. Telečje glave so letos zeló po ceni. Berete „Tagblatt-a“ tetka? Kaj ne, hrabro se obnaša. Čudim se le, da ni še dobil plače, ktero zasluži, pa saj mu ne bo odšla. Leskovine je letos obilno in šibe so jako gibčne; tudi „štabrli“ so lepi.

Filharmonično družtvo je zdaj brez voditelja; komaj pričakujem prvi koncert. Po nekterih hišah vpijejo mačke in se pojajo, da je groza in da ni moč spati.

V gledišču se večkrat nepopisljivo amiziram, kajti nektere igralko imajo zapeljivo lične nožice. In Müllerjevi kupleti, o tetka, non plus ultra! Včasih bi mu od radosti plačal polič pive. Ne manjka dosti, da prekosi tiste pevce, ki prepevajo po ulicah strašno smrt kakega tolovaja. Zdaj naj reče še kdo, da naše gledišče ni za omiko! Nar krasnejše obleke se vidijo, vrsti se druga drugi, vsaka lepša od prve. Unidan videl sem veliko čedo gosek; prignali so jih menda zavolja židovih praz-nikov, in namenjene so v Trst.

Za vsako bolezen najde se zdravnik, celó za jezik in peresa. Za ušesa bi bil včasih zdravnik zeló potreben. V čitalnici se je slišala unidan lepa nemščina. Pravijo, da se je pavola nekoliko podražila. Sliši se, da mislijo bogati možje podpisati velik znesek za povzdigo narodnih zadev in podporo domačih pisateljev; dalje nabirajo med sabo denar za agitacije o mestnih volitvah. Nihče ne dvomi, da je to resnica. Nek računar je te dni izračunal, da bo Ljubljana tekla še dolgo, preden — napolni črno morje.

Še nekaj mi je na jeziku, a Žabjek ni daleč in državni pravnik še bližje, tedaj se skrijem, ko „tetka“ pod varni plajšč molčanja. A revoir čez leto in dan!

Dopisi.

△ **Iz Kamnika.** Ni dvomiti, da ima naše mesto dandanes političen in socijalen pomen. Čuditi se mora človek, da nihče ne piše o naših zadevah, saj se ne zgodi nič, kar bi se moralo zamolčati.

Naše mesto nima več metel mesto topov, nikdar več se ne tepemo za močnik in vsak nosi le košene gombe (knofe) na suknji, ne štrukljev, kakor pripovedujejo. Tudi ure niso več iz repe, ampak kdor nima boljše, je ne nosi. Nemščine se ne čuje veliko, kajti malokdo jo ume. Bistrica še teče svojo pot in hribi se še niso premaknili. Naj vam povem slednjič strašno nesrečo. Občno spoštovani mestnjani M. bi bil lahko utonil. Voda, po dolgem deževanju zeló naraščena, bi ga bila požrla in nihče bi ga ne bil rešil, kajti ni bilo nikogar blizo; vse bi bilo žalovalo, po vrlem možu, in otroci zgubili bi bili svojega reditelja. Kdo bi popisal obupanje žene njegove! K sreči je o tem času omenjen mož v postelji mirno spal, kajti ravno poprej ga je bil pil en bokal preveč. Celo mesto je polno te dogodbe in hvali božjo previdnost, koja je rešila vrlega možá.

Toliko za danes. Prihodnič pri enaki priložnosti kaj več.

Lokalno.

* * (Važna konferencija.) Včeraj dopoldan se je kuharica gospoda vladnega svetovaleca R. nenavadno dolgo časa menila s kočijažem deželnega poglavarja. Ljudje, ki poznajo politično obnebjje, mislijo, da ta konferencija pomeni velike prekucije v državnem življenju. Mi priobčimo to novico brez vse odgovornosti.

—č. (Odhod.) Danes zapusti naše mesto bivši mestni odbornik in usnjarij P. Govori se, da je vzrok njegovega potovanja politična misija, to je tem bolj gotovo, ker njegovi znanci trdijo, da je šel kože kupovat.

— („Triglav“ vladni list.) Iz gotovega vira izvemo, da se predlaga na dotičnem mestu, „Triglava“ izvoliti vsled njegovih zaslug za slovenščino za vladni list. Ravno to se namerja o „Novicah“ in „Danici.“

:: (Nova svečava.) Skupšina tukajšnjih kapitalcev namerja zidati na akcije veliko fabriko, v kateri se bo kuhal „Fortschrittgeist“ iz inteligencije, da namesti sedanji plin, kajti gorí bolj svetlo in je nižje cene. Predsednik te družbe in tudi vodja fabrike je neki kupec, ki je navajen, omniko ceniti le po vatlih.

A— (Konstitucionelno društvo) je izvolilo za predsednika dr. E. H. Costo in za njegovega namestnika grofa Wurmbrandta. Imenovana gospoda mislita nastopiti častito stopnjo. Ravno to društvo bo poslalo v kratkem izvrstnega govornika dr. Turnička s peticijami na Dunaj. Predlaga se, da dobi gospod doktor, ako po volji izvrši svojo nalogo, priimek: „žl. Zguba.“

—g. (Strašna nesreča.) Hrabri brambovec narodnih pravic, gospod K. D., je včeraj v naglosti izpil steklenico ekstrakta iz „slovanske ideje.“ Kmalu se pokažejo nasledki tega strupa in le po hitri pomoči doktorja K., kateri mu je zapisal dve kapljici „Fortschrittgeist-a“, je bil rešen nenadne smrti in ohranjen deželi. Opominjamo tedaj častito občinstvo, varovati se tega strupa, ker dr. K. ni vselej pri roki, da bi tako hitro pomagal.

— (Nesramnost.) Preteklo noč gresta dva občeno spoštovana moža napredovalne stranke mirno in tiho domu. V „zvezdi“ sreča ju drhal pijanih mladenčev, kateri ju zasramujejo z besedami: „Lahko noč!“ Ako se kaj takega sme goditi v sredi mesta, bo Ljubljana v kratkem imela lastno „Ježica-Affaire.“

— (Požar.) Včeraj okoli tretje ure po noči naznani topa pok na Gradu požar v mestu. Vnelo se je poslopje konstitucionelnega društva in pogorelo do tal, ker je ležalo tam veliko prazne slame, ki se je mlatila v vsaki seji.

? (Zboru zdravnikov) je prihranjen jako zanimiv večer. Po srečnih vspehih v tukajšnji bolnišnici slavno znani dr. K. bo namreč obdeleval tēmo: „Ptujčeva peta.“ Ker je ta zdravnik zavoljo svoje anatomske umetnosti občeno spoštovan, pričakuje se ogromno število poslušalcev.

— (Čudež.) V nedeljo proti večeru je popraševalo vse po „Tagblatt-u.“ Vsak ga je hotel brati, šepetali so si na uho in pogosto se je slišala beseda: „Ni mogoče!“ Radoveden pristopim in poprašujem, kaj strašnega se bere v listu, da se vse čudi. „Ne veste še nevrjetne novice? Saj že gre po celem mestu ko požar.“ „No, kaj je?“ vprašam in mrzel pot se mi vlije po obrazu. „V Tagblatt-u danes ni nobene laži!“ „Ni mogoče! Kdo bi Vam to vrjel?“ „In vendar je resnica, kajti danes je praznik in v praznikih „Tagblatt“ ne izhaja.“

—č. (Hudodelstvo.) Za novo leto dobil je dobro znani profesor dijakom prepovedano kapo v darilo. Ko jo gospod profesor zagleda, pade v omedlevo in je nevarno zbolel. Po nesramnem hudodelcu pazijo pedeli nevtrudljivo.

Slovstvo.

Gospod D. je izdal ravnokar knjižico „O rene-gatih.“ Delo je izvrstno in obsegljivo in kaže, da je pisatelj doma v tej sferi; tedaj priporočam knji-žico častitemu občinstvu.

Sliši se, da bo izhajal dvakrat na teden Ljub-ljansko-nemški časnik „Der Frosch,“ organ na-predovalne stranke. Ker že naslov veliko obeta, ne mislimo ga še posebno priporočati občinstvu.

Vreme.

Zjutraj nacionalni dež in megla, katero opoldne predré nemško solnce

Na večer češka slana in moskovitski mraz. Ježiške toče ni bilo. Zelò neprijetno.

Poslano.

Te dni se je razglasila po mestu novica, da sem znašel strelni prah. Enako trosijo hudobni jeziki, da sem poklican v ministerstvo. Te ne-sramne obrekovalce bom klical pred sodnijo, kajti nikdar nisem imel še enakih misel in bi tudi ne postal minister, ako bi me izvolili.

E. T.,
kupec.

Listnica uredništva.

Gosp. dr. **Sch.** v Ljubljani. Take čenče v „Tag-blatt.“

Gosp. dr. **S.** v Ljubljani. Če Vas jedo bolhe, po-bijte jih sami.

Gosp. **K. D.** v Ljubljani. Vaši dopisi po volji. Da Vam ni še padla zvezda na suknjo, tega nismo mi krivi.

N a z n a n i l a.

Zgubil se je

lep kos **zdrave logike** na poti od gostilnice „zur Schnalle“ do Blatnje vasi. Kdor jo najde in oddá v **hiši št. 108,** dobi ustopnico konštitucionel-nega društva.

Važno za dopisune.

Praktičen poduk v iskanji in obdelovanji škandalov. Več o tem „Tagblatt“ pod črko **dr. Sch.**

Priporočilo.

Materam, ktere želijo po samotnih krajih za-nesljivega spremljevalca za svoje hčere, se priporoča **Ivan Siten.**

Išče se

Hitri računar,

po katerem bi se štele laži „Tagblatta.“

Iščejo se

poslušalci za koncerte s plačo.

Več o tem

Filharmonično društvo.

100 goldinarjev

za novo Ježico.

Nekaj lačnih dopisnikov, kateri bi se radi zopet do sitega najedli.

VABILO.

Ravnokar iz rajha vrnivši se sem pripeljal s sabo veliko zalogo

nemške kulture,

ktero prodajam po prav nizki ceni.

Tudi se dobiva pri meni tako imenovano

Dežmanovo maslo.

Kazino & Comp.

Lepe stanice s postrežbo vred

so izpraznjene. Kompetenti morajo doka-zati dobro telesno konštitucijo, da jim ne škoduje ričet, repa in zelje. Na nacionalne in pisatelje se posebno ozira.

Nadzorstvo.

1000 goldinarjev

tistemu, ki vé kaj o **dihurji** na Ježici.

Nekaj sodnjiskih svetovalcev, ki ne morejo mirno spati.

100.000 gold.

se ponuja na posodo. Več o tem

Sokolov blagajnik.

Inserati se jemljejo
zastonj.

v lažnjivi obleki.

Velja 10 kr.

Izhaja, kedar ga je volja.

Rokopisev ne potrebuje in ne daje nazaj, anonimnih naznanil ne sprejema.

Odgovorni urednik: **Slovenski duh.**

Bralcem!

„Brencelj“ pri prvem izletu uljudno sprejet, sklenil je izletati dva k r a t n a m e s e c in sicer v začetku in sredi meseca. Ker so mu hotli nemški liberaluhi pristriči perutici, preselil se je iz njihovega gnjezda ter izbral si stanovanje med prijatli.

Ak Vam je všeč njegovo brenčanje, podpirajte ga, da ne pogine še mlad.

Brencelj.

Privilegije.

Cesarsko hotentotsko ministerstvo je podelilo sledeče privilegije:

15. januarja. 1869

Društvu liberalúhov za iznajdenje velikanske metle, ktera zamore v trenutku pomesti vse Slovence iz dežele, za dve leti.

Policijskemu komisarju I. Häng-u za bič, s katerim se dá dijakom izbiti slovanska ideja in utepsti nemška, in za mašino, ktera meče slovenske berače iz prvega nadstropja naravnost na ulice; za čas njegovega bivanja na Slovenskem.

20. januarja.

Profesorju Piskru za besedo: „Nationalitätenschwindel“, za pet let.

Vredništvu „Tagblatta“ za ščit, kteri ga varuje pikanja „Brenceljna“, in za pot, po kteri se delajo laži kar na mernik; veljá za celo življenje njegovo.

Uradni del.

Novi cenzorji slovenskih listov in knjig v Ljubljani so gg. K. Regenmož, Dr. F. Käsmacher in Š. Affe. Prvi je dobil tudi red prokletih grabelj za svojo knjigo: „O re-negatih“.

Gospod E. Duldner je izvoljen denarni minister, da pomaga obožani deželi na noge.

Gospod Turniček žl. Zguba je poklican na Dunaj za govornika v državnem zboru.

Dr. Ovčar je izvoljen za mestnega tamborja in ob enem postane predplesalec pri vseh plesih.

Nekaj prvakov ljubljanske čitalnice je dobilo zlati križec s krono za velike zasluge o — taroku in domini.

Neuradni del.

Kaj je Slovenski rod?

Čudno se nam zdi, da se celó veliki in vladni časniki pečajo s takim praznim vprašanjem. Da tedaj ta brezpametna reč neha, jo hočemo mi, navdušeni po višjem ukazu, pretresti in končati vse prazne čenče, ki se pišejo in govorijo o tem predmetu.

Slovencev ni! To je očividno in kdor bi kaj tacega trdil, je vreden, da mu dr. Käsmacher na peti pušča, kajti le tam se zamo-rejo roditi enake misli. Kaj so Slovenci? Kje je njihova domovina? Dosedaj ni se še čulo o slovenski deželi, čulo se je le o kranjski in tukaj prebivamo mi, mi, trdi Nemci, kajti vse, kar ne zná tega jezika, je mrtva stvar, ki ne more z nami meniti se, tedaj ne učí se omike in pogine ko pes za plotom.

Da se pa ne boče réklo, da mi le kvasimo prazne stvari, bomo do dobrega dokazali, da je čela Slovenija le dim, ki se je nar-edil iz nemškega ognja. Spoznano je, da je

nemška omika na tako visoki stopnji, da sega z nosom že v megle; kaj hoče tedaj revče komaj pedenj dolgo, ki se imenuje Slovenec?! Ne vidimo ga, ne slišimo ga, in paziti moramo nanj, da ga ne pohodimo. V primeri z nami je stvar tako majhna, ko trihine, gledati jo moremo le pod lupo, da jo zapazimo. Kar je pa tako malo, da se ne zapazi s prostim očesom, to ne eksistira, ne živi naravno, ampak se redi le na koži družih objektov; ker pa sčasoma se napije tako zelo ptuje krvi, da nima prav nič svojega več v sebi, zgubi poprejšnjo lastnost in je to, kar njegov reditelj. Mi smo tedaj reditelji Slovencev, oni so se naše omike napili, tedaj so po pravici naši, to je, Nemci od nog do glave, od lasu do nohta.

Vrh tega beseda „Slovenec“ ne pomeni čisto nič in je celo nespodobna; v gnjezdih omike, v kazini in konšt. društvu, prosi vsak dovoljenja, kdor jo izgovori, in ako se to zgodi po nepotrebnem, plača se odmerjena kazen. Cesar ime pa je tako ostudno in nič ne pomeni, je tudi ostudna stvar, ktera se mora vničiti.

Od kod prihaja Slovenski rod? Kje se je zaredila ta gnjusoba?

Brez dvoma v ostudni mlaki, „slovanska ideja“ imenovani; tam je kvakal in zlezal počasi čisto na suho, ko pijavke, in se zagrizel v nemške žile, ter se vselil na nemškem polji. Nar prej je nesnaga bila zadovoljna z naj manjšem koticom, zdaj pa že enako ježu v lisičji luknji nas zbada in se razširja čez naše meje. Mesto kosti, ktere je prej hvaležno sprejemala, zahteva že meso iz naše mize, in še več, hoče sedeti z nami pri isti mizi in zajemati iz naše sklede. Ta ošabnost, se vé da, nas je zelo razkačila; vničiti hočemo nesramni rod, ko nekdanj splošni potop cel človeški spol. Že so mu šteti dnevi, štirideset dni mu je odločenih za pokoro, potem pa bo izleglo konšt. društvo v sedmih sejah zver, ktera bo požrla vsacega, kateri ni ud onega društva ali „Turnvereina“. Rešen ne bo niti Lot, niti Noe, kajti kačji rod se mora čisto vničiti. In da tudi zver, ko je požrla gnjusobo, ne vstrupi zraka, kuha dr. Kasmacher že več mesecev pijačo, ktera jo bo brž umorila. Za večni spomin

Feljton.

Ljubljanske čenče.

Kedar se „Brencelj“ dolgočasi, mu gredó vedno le muhe po glavi; tedaj se zaletava rad po njih, kajti tudi on pozná in vé ceniti radost prave ljubezni. Ako se mu dobro godí, je včasih zelo siten in ne pustí nobene muhe pri miru. Pripeti pa se mu tudi, da je jako slabe volje in praznega želodca. Ni davno, kar se mu je taka godila: lačen in žejin je bil, ko večí del pesnikov. Rad bi se bil najedel, pa kje? Slovenskih glavnih mož se ni upal pikati, nemška kri pa mu je bila prečna in gosta ko sirup; ne bil bi je pil, če bi bil tudi poginil precej glada. Sicer se je bil narskal dvakrat v „Slonovi“ gostilnici krvi mladencev, a dvakrat v mesecu kaj gorkega piti je še celo jetniku premalo. Kaj bi storilo revče?

Premišljeva je svojo žalostno osodo sedí za mizo, kar potrka na vrata čitalnični sluga in mu položí na mizo povabilo za ples. Hitro skoči „Brencelj“ po koncu, si izkamplja glavo, namaže tipalnici po madjarsko, dá letavkam podobo fraka, natakne rokovice ter se podá v čitalnično dvorano, misleč, da bo otemnil vse, vsaj možke, s svojo svitlo obleko. Kako se je zmotil!!

Ustopivši v prvi vrsti zagleda svojega prijatla Šitna, kateri je frčal od muhe do muhe — kajti „Brenceljnov“ rod ljubi muhe. Pridruži se mu ter jame ozirati se po krasnih

krilih in postavah. A svoje muhe ne ugleda, tedaj stopi na stran in pase svoje oči v lepoti neke ponosne muhe, za ktero je letalo mnogo družih brenceljnov. Tam v kotu preži velik pajk, ki se prav prijazno prilizuje vsaki muhi, ter bi jo rad vjel v svojo mrežo.

Plesala se je ravno mazurka in pari vrtili in zibali se krog možkega sredstva. Godba vtihne in prične se konverzacija. Moj Bog! je li mogoče, da se iz ust tako krasnih muh sliši tako popačena nemščina? Kako melodično doné na uho lepi domači glasovi iz ravno tistih ust! In posebno brenceljni! So se morda nemški učili po Germonikovih „Bleščankah“? Je li morda ples v čitalnici vaja v nemški konverzaciji? Le redko se čuje slovenščina med plesalci, in vendar je stokrat lepša od take nemščine.

Ves žalosten zapusti „Brencelj“ dvorano, ter sklene drugič obiskati ples v kazini; tam bi vendar čul lepo nemščino. Po prijatlu vpeljan stopi v dvorano, a tu je prišel iz dežja v kap. Nemščina taka ni govor, petje je in nevbrano. Tu se poskuša mušica, ki je prvič priletela z materjo na ples, v stavkih, ki zelo po šoli diše, tam parlira nališpana muha celo francosko in sinovi boljših hiš govorijo tisti jezik, ki ni niti nemški, niti slovenski, ampak — ljubljanski. Za Božjo voljo! le ljubljanske nemščine ne, rajši govorite hotentotsko.

Ne, v kazino ne gre „Brencelj“ nikdar več plesat, rajši še v čitalnico, kajti tu se sliši vendar le tu in tam kaka beseda slovenska.

strašne kazni napolnil jo bo muzejni varh z žaganjem in Nemci jo prištejejo svojim bogovom.

To se bo gotovo zgodilo vsakemu, kateri ne pristopi hitro k konšt. društvu ali ne naroči si „Tagblatt-a“; kajti le sprejemnica tega društva in najnovejša številka lista, ki se imata pribiti na hišna vrata, varujeta zob zveri. Ne mudite se tedaj dalje, da ne bo prepozno! Vpisujte se in naročujte, kajti v kratkem ne bo Slovencev več!

A. Heurich.

Politični ogled.

Grško-turško vprašanje se pri konferenciji v Parizu, kakor je že znano, ni rešilo. Ljubljansko konšt. društvo misli tedaj pretresati to stvar in profesor Pisker jo bo rešil na navadnem potu; izrekel bo namreč, da je cela homatija „Schwindel“ in stvar je pri kraji.

Nekteri časniki si belijo glavo z vprašanjem, iz ktereга vzroka se je Prusija zvezala z Rusom. Iz gotovega vira nam je prišla ravnokar novica, da se je to zgodilo zavoljo tega, ker Bismarck čisla ruske sardine.

Iz Rusije se sliši vesela novica, da je vlada jela skrbeti za omiko ljudstva in se obrnila do našega ministerstva, da bi ji prepustilo slavno znanega profesorja I. Häng-a, kateri bi postal potem minister nauka v Sibiriji. Tudi je naročila 2 milijona iztisov „Tagblatta“.

Znano je, da Grki lažejo. Kakor se sliši, si je „Tagblatt“ prikupil tam veliko dopisunov, da bo prinašal novice iz zanesljivega vira.

Belgiški prestol je izpraznjen. Kakor se čuje, predlaga se v Parizu, da se izvoli za naslednika ranjcega kralja tukajšni muzejni varh, K. Dežman, kateri, kakor je občno znano, gorí za blagor ljudstva.

Dopisi.

□ **Iz Kamnika.** Trivoglati dopisnik iz našega mesta v zadnjem „Brenceljnu“ je omenil strašne nesreče, ktera bi se bila zgodila, ko bi ne bil občno spoštovani M. pil poličeka čez mero. Dozdeva se nam, da je tudi naš mestni odbor v zadnji seji kaj tacega storil, kajti sklenil je pasji davek za vse pse, tudi za tiste, ki so na verigah privezani varhi posameznih poslopjev. Mestjani sklenili so tedaj, ker nočejo plačevati velicega davka, pripeti na verige mestne svetovalce, da bodo oni prevzeli stopnjo pasjih varhov.

✚ **Iz Škofje Loke.** Najvažniši produkt našega okraja, Loške smojke, so se letos prav obilno pridelale. Ta sad se dá rabiti za kuhinjo v vsaki obliki; pečen je izvrsten v koži, kuhan in riban sloví po vseh okolicalh

in tudi sirov, kisel in sladek ima svojo veljavo in je cenjena piča naših kmetov, pa tudi gospôda ga ne zaničuje. Njegova veljava se razvidi iz sledeče dogodbe. Naš župan napravi obed in povabi vse odbornike. Prva jed bila je drobno zrezana smojka v juhi, potem kisla s klobasami; za tem se prinese na mizo meso s sladko repo, tej sledijo pečene smojke mesto pečenke, in prešičevna, izrejena s smojkami. Slednjič je bil kompot mrzla, v sladkoru namočena smojka in kava iz sožgane smojke. Še celó smodke iz repjega perja se kadijo izvrstno in imajo prav lep duh. Ko bi ljudje spoznali korist in važnost tega sadú, orali bi celó ceste in trge in sadili smojke. Naši odborniki so sklenili, cel véliki trg nasaditi z repo, da pridelajo toliko smojk, da bodo zidali hiše iz njih.

Lokalno.

* * (Osebne zadeve.) Mnogozasluženi gospod profesor A. Heurich se je odpeljal z včerajšnjim vlakom na Kitajsko, da nastopi novo službo. Ljubljencu šolske mladine kadili so dijaki z ajdovco. — Nacijonalni krojač I. Häng je izdelal ravnokar čudno umetno suk-njo, ktera nemški govori. Tudi se je bahal, da bo vsem Slovincem hlače pomeril.

— (Konstitucionalno društvo) ima v kratkem občni zbor. Na program so postavljene sledeče točke: 1. Razgovor o adresi, ktera se ima poslati „Brenceljnu“ zarad zastopanja društvenih interesov; 2. razgovor o adresi bratom v mescu, kateri se ob enem vabijo, da bi pristopili društvu; 3. govor profesorja Piskra, v katerem bo z znano bistroumnostjo razvil jako zavito matematično vprašanje: Koliko veljá dvakrajcarska žemlja, če je mernik pšenice po 3 goldinarje? 4. govor gosp. dr. Turnička, v katerem bo jasno dokazal, da pot od Ljubljane v Šiško ni nič daljša, ko od Šiške do Ljubljane. Ker so predmeti, kakor se vidi, jako važni, nadjamo se veliko poslušalcev.

—ž. (Zasačeni hudodelniki.) Preteklo noč so zasačili celo gnjezdo ljudi, ki so se pečali s ponarejanjem veljavnih listov. Delali so namreč rede za kotiljon in jih izdajali za prave. Začela se je prav obširna preiskava, ktera bo pokazala, da je bila ta družba razširjena po celi deželi.

!; (Hudobnost.) Preteklo noč se vrne sloveči domorodec K. D. iz gostilnice domú. Ko zavije v Blatno vas, treši ob vogel tako močno, da odletí in pade na trd kamen. Ni dvomiti, da je posestnik pri zidanju svoje hiše imel hudobno misel, ter jo je nalašč ravno

na pot postavil, da bi se mož ubil, kajti vidile so se na strehi pri procesiji slovenske zastave. Kakor se sliši, bo poškodovani tožil posestnika hiše zavoljo pregreška zoper varnost življenja. Tu se vidi, kam pripelje slovenščina človeka!

?? (Napad.) Prost delavec gre včeraj s pipo čez mesarski most in pljune na tla. Ker je v tem trenutku ravno šel memo veljaven mož nemške stranke, ni dvomiti, da je bil pljunk njemu namenjen. Daleč je prišel slovenski duh, da je obsenčil tudi že proste delavce! O, dobro poznamo, od kod piha ta veter! Hudodelnik je vjet in po preiskavi se bo izvedelo, kdo ga je našuntal.

○ (Čudež.) Nek urar, ki se je jel pečati s skladanjem govorov, se je v zadnjem tako visoko vzdignil na Pegazovih perutih, da ga še zdaj ni nazaj na zemljo.

Slovstvo.

Sliši se, da bo v kratkem izhajal v Ljubljani humorističen list pod naslovom: „Der dumme Kerl von Laibach.“ Vredoval ga bo gospod Kmet, dosedaj važna oseba v liberalnem šotoru in sloveč zavoljo velike omike in temeljitih vednosti.

Imé „Blatna vas“ prihaja od tod, ker se v tem kraju našega mesta tiska „Tagblatt“. Za rabo slovenskim jezikoslovcem.

Poslano.

V pojasnjenje.

Zadnji „Brencelj“ je prinesel novico, da se podam v Japan, kjer bom prvi profesor ondotne porodišnice. Ta novica je laž, ne zapustim Ljubljane, kajti dobro vem, da sem med norci na pravem mestu.

Dr. F. Kasmacher.

N A Z N A N I L A.

* ~~~~~ *

Priporočilo.

Gospodičinam, ki so ravno proste ali se odpovedale poprejšnjim ljubim, in si želijo do druge srčne zaveze koga, da bi jim kratil čas, se priporoča

Ivan Siten.

NB. Tudi za plesovodja brez konfuzije se dá rabiti.

* ~~~~~ *

Išče se instruktor,

kteri je zmožen podučevati

☞ v nemščini ☜

gimnazijalnega učitelja. Več o tem v kazini pod črko S.

Za predpust.

Izvrstne maske za liberaluhe prodaja

odbor nekega dobro znanega društva.

Dobro ime

išče poprejšnja tiskarnica Brenceljna. Kdor jej ga podelj, dobí za plačo steklico „Extract de Dežman“, kteri varuje slovenske kuge.

Pesmi za posebne priložnosti in pisma zaljubljenim sklada

Matija Šukar.

NB. Tudi daje poduk v dramatični deklamaciji.

!!! Non plus ultra !!!

! Nevrjetno !

Podpisani naznanja, da je prišel s svojo družbo v tukajšno mesto, vabi častito p. t. občinstvo v svojo kolibo v „zvezdi“, kjer se vidijo sledeče predstave:

1. Ples na dveh vrvih, izpeljan po ravnateljstvu;
2. salto mortale čez narodne pravice, izpeljan po udih konšt. društva;
3. iz komarja kamela; naredili jo bodo dopisuni nemških časnikov;
4. produkcija opic, ki plešejo, kakor jim kdo žvižga.

K. Žedman,
ravnatelj.

1000 goldinarjev

za še tako majhen škandal, ki se dá na široko razviti.

Lačno uredništvo „Tagblatta“.

Za volitve!

Prečastitim finančnim svetovalcem priporočam

☞ škornje s peterimi podplati ☜

po nizki ceni.

Goltz,
čevljar.